

6:e Amerikatoppmötet

Störningar i Cartagena

Roman Suver

Helgen 14-15 april stod Colombia värd för 6:e Amerikatoppmötet för 33 av världsdelen 34 länder. På dagordningen stod mycket viktiga frågor som kampen mot knarkhandeln och den skenande kriminalitet och våld som brer ut sig i dess spår. En annan fråga var Argentinas krav på brittiska kolonialmakten att återlämna Malvinerna. Men hela toppmötet och medieuppmärksamheten före och under mötet dominerades av kritiken mot USAs veto mot att det 34:e landet skulle inbjudas. Det fanns förhoppningar att USA skulle mjuka upp sitt hårda motstånd mot Kubas medverkan, men Obama vägrade med hänvisning till "Kubas ovilja att respektera folkets demokratiska rättigheter."

Detta hårdnackade uppenbart politiska motstånd mot Kuba bidrog till att ytterligare isolera USA från halva världsdelen, söder om Rio Bravo, som aktivt arbetar för integration och samarbete. Och för första gången avslutades toppmötet utan gemensamt uttalande vilket ytterligare underströk hur missriktad USAs politik är.

Inför toppmötet skrev Ecuadors president Rafael Correa till sin colombianska kollega som stod som värd för toppmötet, och förklarade att Ecuador skulle bojkotta det i protest mot Kubas uteslutning. De övriga ALBA-länderna som också – tillsammans med de flesta i Latinamerika och Karibien – ställt krav på att USA skulle lämna sin Kubafientliga politik anslöt sig inte till bojkotten med förhoppningen att USA skulle visa sans och måtta och tillmötesgå världsdelen absoluta majoritet. Men Nicaraguas Daniel Ortega avstod från att resa till Cartagena. Och efter USAs hårdnackade inställning förklarade alla 8 ALBA-länder på detta 6:e toppmöte utan Kuba att det skulle bli det sista. Och inte bara ALBA-länderna intog den hållningen utan också några av Sydamerikas mäktigaste länder, som Brasilien och Argentina tillsammans med ett par av de minsta, som Uruguay och Paraguay.

De allt starkare kraven på Kubas närvaro och allt fler provokativa kommentarer från Latinamerikas ledare om att det måste bli ett slut på USAs herraväldesanspråk i världsdelen är illavarslande för USA. Framtiden för USAs välde i Latinamerika verkar dystert. De latinamerikanska och karibiska integrationssträvandena tar sig allt fler uttryck i olika organisationer som CELAC, Latinamerikanska och Karibiska Gemenskapen där alla utom USA och Kanada är med, och UNASUR med alla de sydamerikanska länderna. Amerikanska staternas organisation, OAS, med säte i Washington, kommer att förlora sin roll. För fastän OAS även med USAs medverkan 2009 beslöt att häva förbudet mot Kuba att ingå i organisationen, har Kuba gjort klart att landet inte är intresserat att delta i en organisation där USA

bestämmer dagordningen, som nu med vetot mot Kubas inbjudan till Cartagenamötet.

Oavsett hur USA anpassar sin politik är det uppenbart att dess makt och inflytande i Latinamerika och Karibien försvagas. De nya handelsförbindelser som upprättats inom CELAC och med Kina och Latinamerikas ekonomiska tillväxt stärker områdets förmåga att fungera oberoende av de gamla kolonialmakterna och USA.

Källa Council on hemispheric affairs, april
Översättning och redigering Eva Björklund

Obamas säkerhetschef i blåsväder

Fram till april ansvarade chefen för Secret Service, SS, Mark "Lucky" Sullivan för Obamas personliga säkerhet. Innan dess hade han en imponerande meritlista i USAs tjänst. Att han plötsligt blivit föremål för medial uppmärksamhet beror på att hans mannar gick på bordell under toppmötet i Cartagena, Colombia, och avslöjades. När det gjorde detsamma i El Salvador tystades det ner.

I maj 2009 utvisades Sullivan från Ecuador. Där arbetade han formellt som "förste sekreterare" på USAs ambassad, men ledde i själva verket de många CIA-agenterna bland ambassadens 185 anställda. Han ledde också en specialenhet inom Ecuadors poliskår (!), samordnade colombianska säkerhetstjänstens aktioner och stod i ständig kontakt med CIAs chef i Venezuela.

Sullivan utvisades från Ecuador när det framkom att han lett ett flygangrepp på ett tältläger i Ecuador, nära gränsen till Colombia, för att mörda FARC-gerillans utrikesansvarige Raul Reyes. Han anses också ha legat bakom förfälskningen av dokument som påstods ha funnits i i Raul Reyes dator med "bevis" på att Venezuela skulle ha stött FARC. Syftet var att provocera fram en militär konfrontation med Venezuela.

På 80-talet försåg likaledes Sydafrikastödda UNITA-gerillan i Angola med vapen och pengar för att störta MPLAs vänsterregering. Och han var i Haiti 1991 när USA genomförde den första kuppen mot landets valde president Jean-Bertrand Aristide. Och som av en händelse befann han sig i Ruwanda under tiden för folkmordet. Därefter fortsatte han till Etiopien, Eritrea och Kongo. Som CIA-agent har Sullivan också haft posten som politisk sekreterare på USA intressekontor i Havanna med uppgift att rekrytera "dissidenter" för undergrävande verksamhet.

Översättning och redigering Eva Björklund
Källa Venceremos 120425

